

UNIVERSITAT DE
BARCELONA

Concert

150 aniversari Edifici Històric UB

XXXV Cicle de Música a la Universitat

Programa

Los tunos. Estudiantina ("Ploreu ninetes")	J.A. CLAVÉ (1824-1874)
Zambra moresca	F. PEDRELL (1841-1922)
Preludi de «La canción del náufrago»	E. MORERA (1865-1942)
Sardana de «La Santa Espina»	E. MORERA (1865-1942)
Intermezzo de «Goyescas»	E. GRANADOS (1867-1916)
Camperola	E. TOLDRÀ (1895-1962)
Preludi de «Cançó d'amor i de guerra»	R. MARTÍNEZ VALLS (1887-1946)
Nigra sum (arr. orquestra de corda: C. Gumí)	P. CASALS (1876-1973)
Sant Martí del Canigó (orquestració: E. Casals)	P. CASALS (1876-1973)
Al vent (harmonització. A. Ros Marbà)	RAIMON (n.1940)
País petit (orquestració: C. Gumí)	L. LLACH (n.1948)
Himne dels pirates de «Mar i cel» (arr.: J.Badia)	A. GUINOVART (n.1962)

Cor de la Universitat de Barcelona
dir. Cornelia Rupert

Coral Gaudium de la Universitat de l'Experiència
dir. Guillermo Carmona

Coral de la Facultat de Filologia
dir. Òscar Salvador

Orquestra Universitat de Barcelona (OUB)
dir. Carles Gumí

Schola Cantorum de la UB
dir. Carles Gumí

Coral de la Facultat de Psicologia
dir. José Manuel Soler

Cor Argentum Fac. Química
dir Víctor Frigola

Notes al programa

El repertori escollit per al concert de celebració del 150 aniversari del primer curs a l'edifici històric de la UB i que coincideix amb el concert número 100 de l'OUB és un recorregut per la música catalana seguint la línia temporal des de la inauguració fins a l'actualitat.

El viatge a través del temps comença amb una obra de Josep Anselm Clavé datada el 1867, recuperada a partir dels manuscrits del Centre de Documentació del palau de la Música i que té la particularitat de tenir dues lletres: una en castellà de caràcter estudiantil i una en català pensada per interpretar-se en caramelles.

La següent obra vol retre homenatge al fundador de la musicologia ibèrica, Felip Pedrell, de qui enguany s'escau el centenari de la seva mort. "Zambra moresca" és una recuperació realitzada per Jordi Bonilla del conservatori de Tortosa a partir del manuscrit conservat en el Fons Pedrell de la Biblioteca de Catalunya.

El preludi de "La cançó del naufragó" i la sardana de "La Santa Espina" són dos obres d'Enric Morera de principis del segle XX, emmarcades en la producció per al teatre musical d'aquest compositor modernista. La primera mostra clarament les influències wagnerianes i la segona, per la seva popularitat, té gairebé la categoria d'himne.

El recorregut musical continua amb la que fou l'última composició del lleidatà Enric Granados. L'*Intermezzo* de l'òpera *Goyescas* va ser escrit a última hora, abans de l'estrena a Nova York el 1916, per omplir un canvi d'escenografia. Granados va tenir la reticència d'haver creat aquest fragment com una jota però Pau Casals el va convèncer de la idoneïtat pel fet que Goya era precisament aragonès. És sens dubte l'obra orquestral més coneguda d'aquest compositor.

Excel·lent violinista, director, compositor i pedagog, Eduard Toldrà és un dels grans exponents del Noucentisme. Conreà tots els gèneres musicals però les cançons —algunes agrupades en cicles— i les sardanes representen una part important de la seva producció. D'aquestes últimes, potser la més emblemàtica és "Camperola" que sempre ha gaudit d'una gran popularitat i que té un tema captivador a la secció dels "llargs".

"Cançó d'amor i de guerra" és una sarsuela catalana que sempre ha obtingut el favor del públic. Estrenada durant la dictadura de Primo de Rivera fou prohibida després de la guerra civil però ben aviat tornà a representar-se. Amb una música que alterna la solemnitat i el caràcter popular, el seu autor —Rafael Martínez Valls— va evidenciar el seu domini de la música i les influències operístiques.

El músic català del segle XX amb més projecció internacional és Pau Casals, una figura que ultrapassa l'àmbit musical. Durant el seu exili arran de la guerra civil, a principis dels anys quaranta va escriure "Nigra sum" per a veus blanques i orgue i la sardana "Sant Martí del Canigó" per a piano que va ser orquestrada per seu germà Enric.

Continuem i ens endinsem en el període de la Nova Cançó amb dos dels seus més emblemàtics representants: Raimon i Lluís Llach. Del primer s'interpreta la coneguda "Al vent" amb una harmonització coral del compositor i director d'orquestra Antoni Ros Marbà mentre que de Lluís Llach sentirem l'emotiva cançó "País petit" en versió orquestral.

El viatge arriba a destí amb la interpretació de l'*Himne dels Pirates* del musical "Mar i Cel" d'Albert Guinovart. Estrenat el 1987, s'ha tornat a representar el 2004 i el 2014 i és probablement el musical català modern que més ha gaudit del favor del públic.

UNIVERSITAT DE
BARCELONA

